

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 25 липня 1985 року

№ 89 (3506).

Ціна 2 коп.

ЖНИВА-85

ПРАВОФЛАНГОВІ ХЛІБНОЇ НИВИ

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

**СЕРЕД МОЛОДИХ
КОМБАЙНЕРІВ, ЩО
ПРАЦЮЮТЬ НА:**

СК-6
Анатолій ЄРМАКОВ з колгоспу імені Леніна Онуфріївського району — намотів 3666 центнерів зерна.

Віктор БОЦУЛА з колгоспу «Україна» Онуфріївського району — намотів 3654 центнери зерна.

Олександр ШТЕФАН з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Петрівського району — намотів 2970 центнерів зерна.

СК-5
Брати Валерій і Микола СОКОВЦІ з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Петрівського району — намотили 3250 центнерів зерна.

Анатолій ПОНЯВІН з радгоспу «Устинівський»

Устинівського району — намотів 2847 центнерів зерна.

**СЕРЕД МОЛОДИХ
ЖАТКАРІВ:**

Микола БОНДАР з колгоспу імені Ульянова Ульяновського району жаткою ЖРС-4,9 скошив зернові майже на 400 гектарах.

Сергій ПОЛЕТАЄВ з колгоспу «Перемога» Кіровоградського району жаткою ЖВН-6 скошив зернові на площі 339 гектарів.

СЕРЕД МОЛОДИХ ВО-

ДИТІВ:
Микола ГОНЧАРЕНКО з колгоспу «Дніпро» Світловодського району автомобілем ГАЗ-53 перевіз 3800 центнерів зерна.

Володимир ШМИГА з птахофабрики «Сагайдацька» Устинівського району автомобілем ГАЗ-53 перевіз 2442 центнери зерна.

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. Комсомольсько-молодіжний екіпаж з колгоспу «Прогрес» у складі молодого комуніста Івана Шевченка і комсомольця Івана Лисенка позавчора намотів 536 центнерів зерна. На честь молодих жнивників піднято районний прапор трудової слави, їх привітали члени місцевої агітбригади.

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКИЙ РАЙОН. Другий рік самостійно жнивав і жниве успішно комсомолець Андрій Бобко з колгоспу «Червона комуніст». Позавчора він комбайном СК-6 намотів 552 центнери пшениці.

ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ РАЙОН. Перехідний червоний прапор райкому комсомолу вручено комсомольсько-молодіжній екіпажів з колгоспу імені Карла Маркса у складі молодого комуніста Миколи Савранського та комсомольця

ПРЕС-ЦЕНТР
ПОВІДОМЛЯЄ

Миколи Торолика. З бункера свого СК-5 вони вже видали понад 3000 центнерів зерна.

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН. Високопродуктивно використовує на жнивках автомобіль ГАЗ-53Б молодий комуніст з птахофабрики «Сагайдацька» Володимир Шмига. З поля на тік він уже перевіз понад 3000 центнерів зерна.

Серед молодих жаткарів району першість на косовиці хлібів утримує тракторист колгоспу імені Енгельса Юрій Давиденко. Жаткою ЖВН-6 він вже скошив озиму пшеницю і ячмінь більше як на 300 гектарах.

Випробування полем

Не поступаються на жнивках перед досвідченими механізаторами Веселівського міжгосподарського комбінату по виробництву кормів хлопці з механізованої колони «Урожай-85» Мелітопольського інституту механізації сільського господарства. Уже з перших днів збирання всі вісімнадцять студентських комбайнових агрегатів взяли високий темп. По півтори норми виконують щодня майбутні сільські інженери. Вони самі завчасно підготували оптимальні маршрути руху комбайнів і автомобілів на полях.

— Ми маємо зібрати колосів на 2300 гектарах, — розповідає командир колони третьокурсник Михайло Рядченко. — Випробування полем, мабуть, найважчий і найскладніший екзаме́н. Тепер часто йдуть дощі, доводиться маневрувати технікою і людьми, щоб не прогати час, уникнути втрат. Де масиви швидше підсихають, там і працюємо всіма екіпажами.

Крім колони «Урожай-85», в нинішніх жнивках за традицією беруть участь 12 механізованих загонів цього інституту, що об'єднують 160 чоловік. Вони збирають урожай на полях Якимівського, Бердянського, Василівського, Мелітопольського і Приазовського районів Запорізької області. Студенти зо-

бов'язалися скошити хліба на десяти тисячах гектарів.

М. КЛИМЕНКО,
кор. РАТАУ.

Став цех

лабораторією

Практично не стало вадків звільнення за професійною непридатністю в колективі Луцького шовкового комбінату імені 60-річчя Радянської України. При прийманні на роботу безпомилково виявляють майбутніх прядильниць або ткацьких туди, де допомагає спеціальна професіограма, створена студентами і викладачами кафедри психології Луцького державного педагогічного інституту імені Лесі Українки. Бона успішно використовуються також для профорієнтаційної роботи в школах міста, ПТУ, міжшкільному навчально-виробничому комбінаті.

Своєрідною науковою лабораторією майбутніх педагогів стали цехи ткацького і прядильного виробництва. Відповідно до спеціальної методики було обстежено і вивчено великі групи працюючих різної кваліфікації. На основі одержаних даних тут склали головні критерії професійної відповідності для основних робітничих професій — таких, як ткалі, мотальниці, стрічечниці.

З допомогою студентів на комбінаті обладнано кабінет профорієнтаційної роботи.

З. ЖИЖАРА,
кор. РАТАУ.

Константин ЛЕСЬ

СЛАВЛЮ ВАШЕ РЕМЕСЛО!

Встануть рано на зорі
Неспокійні жнивари,
І в поля комбайни попливуть.
Знов до нас прийшли

жнивара,

І напруга трудова
Кличе хлібороба:
«В добру путь!»
Чисті мирні небеса,
На траві блищить роса,
Розправляє груди битий шлях.

Світлий день новий гряде —
І робота загуде
На колгоспних золотих полях.
Сходять сонце,
І вітерець
Через поле навпростець
Над дозрілим колосом пробіг,
Обігнувши мрійний ліс,
Чутку радісну поніс,
Що жнива ступили
на поріг.

Від зорі і до зорі
Ви, невтомні жнивари,
Виграєте битву за врожай.
Сьогоднішня лейтмотив —
«Більше діла,
менше слів,
Бережи хвилину, поспішай!».
Славлю ваше ремесло!
Ви слють і вітрам назло
В засіки засипете зерно.
...Не зістаряться слова:
«Хліб — усьому голова,
Нашого добробуту стерно».
с. Солгутаєв
Гайворонського району.

ДО ПОЧАТКУ XII
ВСЕСВІТНЬОГО
ФЕСТИВАЛЮ
МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ
ЗАЛИШИЛОСЯ 2 ДНІ

тиваль», яка відкрита в
обласній бібліотечі для ді-
тей імені А. П. Гайдара.
Книги і статті, розміщені
на виставці, розповіда-

РАДИМО ПРОЧИТАТИ

НА ПОРОЗІ—СВЯТО

Перший Всесвітній фестиваль молоді відбувся 1947 року в Празі. Саме там вперше прозвучав «Гімн демократичної молоді» композитора Анатолія Новикова та поета Льюїс Ошаніна.

Після Праги гостей приймали Будапешт, Берлін, Бухарест, Варшава, Москва, Відень, Хельсінкі, Софія, знову Берлін, потім — Гавана. Тепер — знову Москва. «Ні» — війні! — все рішучіше заявляє демократична молодь світу. Цій меті служитиме і XII Всесвітній фестиваль молоді та студентів, який з 27 липня по 3 серпня цього року пройде в Москві під лозунгом «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу!».

«Дружба — то найдаужча зброя, то найбільша сила на землі», — ці слова М. Доброврава служать лейтмотивом ілюстраційно-книжкової виставки «Прекрасне свято юності планети» — XII Всесвітній фес-

тиваль, про попередній фестиваль, про життя молоді на різних континентах, її боротьбу за мир.

Рекомендуємо вам ознайомитися з деякими матеріалами книжкової виставки.

Ленин В. И О молодежи. 2-е доп. изд. — М.: Мол. гвардия. 1974.

Збірник містить ленінські виступи, вперше опубліковані, що стосуються молоді, її ролі в класовій боротьбі, будівництві нового суспільства.

Захарченко В. Моя земля — мой дом. Хроника десяти фестивалей. — М.: Дет. литература. 1975.

Автор — учасник 11 фестивалів молоді і студентів. У книзі наведено великий фактичний і статистичний матеріал про кожен з форумів молоді. Розкриваючи роль мистецтва в інтернаціональному єднанні народів, автор веде читачів у майстерні скульпторів, антифашис-

тів, на дискусії художників, зустрічі поетів.

Захарченко В. Это время огня. — М.: Дет. литература. 1981.

Основною подією XI фестивалю був Міжнародний Трибунал, який засудив головного ворога людства — імперіалізм. З допомогою цієї книги читачі здійснять пікару подорож фестивалю Кубою.

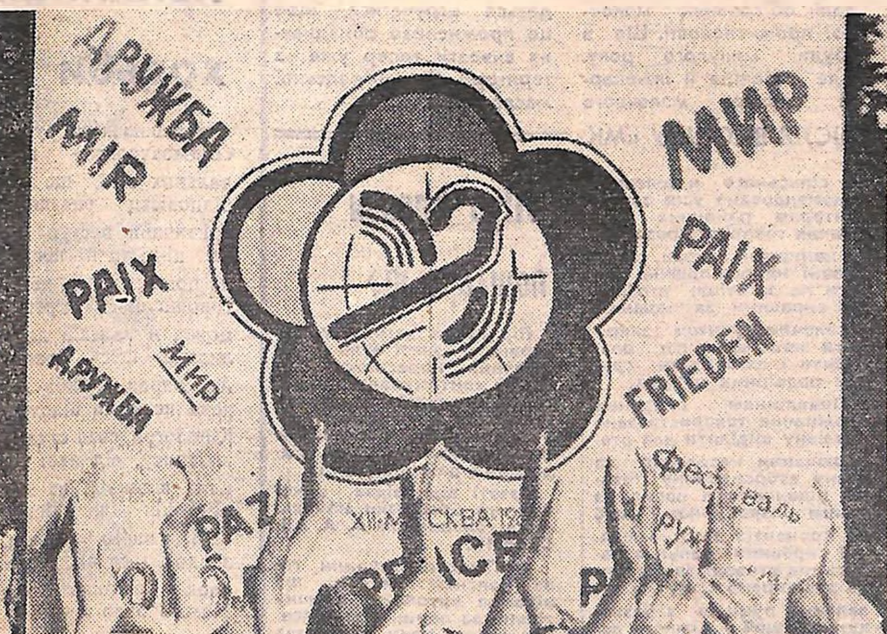
Крючков В. Барабан бьет тревогу. — М.: Мол. гвардия. 1984.

Книга присвячена наступному: XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів. Перед читачами — широка панорама діяльності народів різних країн Латинської Америки і їх участь в тяжкій праці, голодні, опалені війною. Книга закликає юних зміцнювати дружбу дітей різних країн.

Фурин С. Симонова Л. Встанем в круг слеза — друг, справа — враг. — М.: Мол. гвардия. 1980.

Увагу зосереджено на висвітленні солідарності піонерів всього світу, є цікаві відомості про піонерські організації країн Європи, Азії, Африки, Америки. Наведені вірші та оповідання дітей цих континентів.

Л. МАТВІЄНКО,
головний бібліограф
обласної бібліотеки
для дітей ім. А. П.
Гайдара.

«Артек» вітає фестиваль — під таким лозунгом проводились конкурси і зустрічі, трудові десанти, пошти від ляхів передавалися у фонд Московського фестивалю. Це не випадково — у серпні гості фестивалю будуть гостями «Артеку».

Фото О. ІВАНОВА і Б. КАВАШКІНА.

Фотохроніка ТАРС.

ФЕСТИВАЛЬ—ДЛЯ ВСІХ

Комсомольці і молодь Олександрійського електромеханічного заводу зустрічають Московський фестиваль гідними трудовими дарунками. Так, зокрема, як уже повідомлялося, на комсомольських зборах складального цеху № 101 спілчани і молодь з КМК в'язальників схемних джгутів (бригадир Т. М. Куликова, групкомсорг С. Дянова) виступили з ініціативою: «XII Всесвітньо-

му фестивалю молоді і студентів — 12 ударних змін з найвищою продуктивністю праці». Колеги гаряче схвалили їхній почин та рекомендували підтримати його іншим первинним підприємствам.

Комсомольці СКБ зобов'язалися на 5 днів раніше строку завершити розробку технічної документації для нової техніки, достроково випустити систему управління для міжнарод-

ної виставки «Електротехнологія-85»; виробничники комсомольсько-молодіжного творчого колективу відділу автоматизації систем управління виробництвом подали 6 раціоналізацій з економічним ефектом 8962 карбованців.

Вікторе засвідчили високу громадянську свідомість спілчан і молоді підприємства і комсомольсько-молодіжні суботники. Зароблені на них кошти перераховано у фонд фестивалю.

М. ЧАБАН.

м. Олександрія.

ТВАРИННИЦТВУ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

ЗАПОРУКА УСПІХУ — ЗГУРТОВАНІСТЬ

Комсомольсько-молодіжний колектив віцекомплексу колгоспу імені Щорса Вобринецького району за підсумками соціалістичного змагання за минулий рік було нагороджено грамотою районного комітету комсомолу.

Як же йшов до цього успіху КМК?

В. КУНДЕЛЬ, секретар комітету комсомолу колгоспу: — Саме висока дисципліна праці, усвідомлення кожним особистої відповідальності за якісне виконання дорученої справи створили в колективі необхідні передумови для дієвого соціалістичного змагання. Результати його — 115 ягнят на сто віцематок та чотири кілограми сімсот грамів високоякісного руна на віцю.

Члени нашого молодіжного колективу протягом усього року уважно слідували за фізичним станом всього поголів'я. Це дало можливість формузувати стадо малочисельними групами на сильні і слабкі. Такий метод дозволяє підтримати недорозвинуті молодняки за рахунок вчасної підгодовлі і тим самим забезпечити високе його збереження. А цей показник по КМК становить майже 98 процентів. Результати хороші. І треба врахувати той фактор, що віцекомплекс, де утримують нині понад 12 тисяч овець, затверджено як племінний лише у 1984 році. Зрозуміло, за рік із тваринного виробництва вийти на спеціалізовано-племінне не просто і не легко...

В. ВЕЛИЧКО, керівник КМК віцекомплексу:

— Так, Володимир правий. Ведення племінного вічарства — справа складна. Ми розуміємо це. Але подальше підвищення продуктивності галузі гальмується порушеннями технологічної дисципліни виробництва кормів. Не вирішено ще і цілий ряд питань по підготовці кормів для згодовування. Як нам здається, настав час передавати тваринникам рослинницьку кормову продукцію по категорії якості. Бо саме якість кормів — один із головних резервів по підви-

щенню продуктивності і здешевлення собівартості продукції вічарства.

Тут хочу сказати і про раціональне використання землі. Поблизу комплексу проходить полога балка. Тягнеться вона від Буховецького до Априлівки. Клин чималенький. Не скажеш, що земля ця не використовується. Але на ній висіваються культури, які дають мізерні врожаї. Коли ж випадають дощі, то нерідко змивається посіяне. Підвищити кормовіддачу цієї землі з господарств і можливість, і необхідність.

М. ЗАХАРЧЕНКО, групкомсорг КМК:

— Дружно, позакровним життям живуть члени КМК. Кожен готовий прийти на допомогу, коли цього вимагають загальні інтереси. Микола Васюра, найбільш активний з колективістів, коли потрібно різноманітну телярську роботу виконає. Леонід Різун може механізатора підмінити.

Ось так живемо і працюємо. Не чекаємо, що нам хтось і відпочинок організує. Про наш КМК добре знають з району як і про спортивний колектив. Беручи участь у змаганнях по багатоборству ГПО на приз Героя Соціалістичної Праці О. І. Новак, наш колектив здобув перше місце. На районному спортивному святі «Пам'яті Героїв», присвяченому 40-річчю Перемоги, вручено приз імені Героя Радянського Союзу І. С. Індика за перемогу у футбольному змаганні. Наші хлопці люблять під час відпочинку пограти в шахи, шашки, футбол чи волейбол. Правда для останніх ще не маємо належного майданчика. Та це залежить від нас самих. Тим більше, що керівники господарства в цьому ідуть нам назустріч. Тож плануємо силами чотирьох колективів, які працюють на комплексі, побудувати спортивний комплекс. Так, що спорт і труд у нас поруч ідуть. Кожен член колективу має спортивний розряд. А це теж резерв у підвищенні продуктивності праці. Вобринецький район.

Великою повагою користується в колективі МТФ № 1, радгоспу «Маріампільський» Петрівського району доярка Єва Панова. Товариші по роботі обрали її депутатом сільської Ради народних депутатів.

З початку року Єва надоїла 1700 кілограмів молока від кожної корови. Її портрет занесено на районну Дошку пошани «Молоді гвардії п'ятиріччя».

На знімку: доярка Єва ПАНОВА.

с. Луганка, Петрівський район.

Фото С. ФЕНЕНКА.

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

ПОВЕРТАЮЧИСЬ
ДО НАДРУКОВАНОГО

ІВАН КИВАЄ НА ПЕТРА...

...Петро киває на Степана. Так, здається, кажуть у народі. І ця приказка — перше, що хочеться сказати про всю цю історію. Яку саме? Пам'ятаєте фотозвинувачення за 17 січня 1985 року, яким редакція газети «Молодий комунар» мала намір розшукати господаря цінного народного господарського вантажу, що надійшло осів на тваринному дворі станції Кіровоград? Це виявилось справою нескладною: промислове обладнання — не голка в сіні, що випала і загубилася. Вантаж усе-таки хтось замовляв, хтось доставляв, хтось отримував. І є на нього відповідні документи. Стже, виявити «хто-що-до чого?» — це лише пісправа. Розібратися ж, хто винен у тому, що потрібний вантаж (а що він потрібен — підтверджували усі, з ким доводилося розмовляти, розплутуючи цей клубок) пролежав на тваринному дворі майже рік (з 31.08.84 р. по 20.06.85 р.), чому не зацікавлені особи, а сторони турбувалися про його долю, було складніше.

Кілька слів про ситуацію, що склалася. І почнемо, мабуть, не з того, як об'єкти нашого фотоко-респондента вихопили з території станції занесений снігом дорогий промисловий вантаж, а з моменту його прибуття на станцію. Як стало відомо з листа до редакції начальника станції Кіровоград В. В. Михайлова, 31 серпня минулого року на адресу Кіровоградського птахокмбінату в складальному вагоні № 4713730 по відправці № 014931 прибув вантаж — промислове обладнання, 2 місяця. Того ж дня його вивантажили на тваринному дворі. І почалося...

Згідно договору між птахокмбінатом і транспортно-експлуатаційним підприємством № 10695,

вантаж з тваринного двору станції Кіровоград клієнтам доставляє ТЕР-10695. Але так, як згаданий вантаж виявився негабаритним, ТЕР-10695 надіслав документи птахокмбінату для вивезення вантажу своїм транспортом.

Ще до того, як вантаж прибув у Кіровоград, цим промисловим обладнанням розпорядилося виробниче об'єднання м'ясної промисловості, наділавши ви-парними конденсаторами (а саме вони і були тим промисловим обладнанням). Олександрійський м'ясокомбінат, бо рік тому Кіровоградський птахокмбінат такі конденсатори уже отримав. Тож, що з Алла-Ати доцільно було відправити обладнання не в Кіровоград, а в Олександрію. Так нам пояснив інженер по обладнанню виробничого об'єднання м'ясної промисловості В. Г. Лапа. Що ж, знайшли крайнього — постачальника... Можливо, і справді, неекономно було доставляти вантаж в обласний центр, а звідти в Олександрію. Але ж Алла-Ата далеко, піді розберись, хто тут більше винен — постачальник чи замовник? Та коли вже вантаж прибув, ясно, що з першу чергу голова за нього повинна боліти у тих, хто його замовляв — у даному випадку це — виробниче об'єднання м'ясної промисловості.

Зробивши кілька невда-лих спроб (то складності з азототранспортом, то невдачі з відправкою вантажу залізницею), в об'єднанні м'ясної промисловості зрозуміли, що вигідніше цей вантаж продати, ніж морочитися з його доставкою, та ще й платити збір за зберігання. Продали об'єднанню молочної промисловості. Ще в грудні минулого року. Але дирекція й інженерні служби молочного

об'єднання зустрілися з тими ж проблемами вивезення, що й їхні попередники. Щоправда, були певні спроби. Відкупивши це обладнання, об'єднання молочної промисловості наділило цими конденсаторами Устинівський сирзавод. Машини, що прибули за обладнанням, — «Колхиди» — не ризикнули його узяти: вантаж високий, тут потрібен спецтранспорт. До того ж це було взимку, ожеледиця — дорога й без того небезпечна. І від грудня минулого року до червня нинішнього не знайшли тут транспорту і можливостей забрати конденсатори і відправити за призначенням. Словом, тут багато ще усяких моментів. Чи варто на них зупинятися? 20 червня, після втручання прокурора області вантаж «перехопував» на території масло-сирбазі, де стоїть і нині. Головний інженер аироб-ничого об'єднання молочної промисловості Ю. Ф. Помішников зараз якраз займається питанням транспорту, щоб доставити конденсатори в Устинівку.

А хочете знати, хто перерізав конденсатори на території масло-сирбазі? Головний інженер Кіровоградського птахокмбінату М. М. Лебедєв. Чому він? Тому, що, пам'ятаєте, з самого початку вантаж прийшов на адресу птахокмбінату. Отже, чого-чого, а формальностей у цій історії безгосподарності дотримувалися чітко. Прийшов вантаж на вашу адресу — будьте ласкаві привезіть за призначенням, інакше — матимете великий клопіт. То нічого, що у вантажу уже півроку інший господар, у супроводжуваних же документах чорним по білому вказана адреса птахокмбінату... Спасибі, хоч не в Устинівку дозволено таваришу Лебедєву везти ті конденсатори. Хоч цей клопіт взяло на себе об'єднання молочної промисловості. І будемо сподіватися, редакція не доведеться втручатися, щоб це промислове обладнання вивезти тепер уже з території Кіровоградської масло-сирбазі...

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«Чому ростуть на рівнині гори»

Матеріал під таким заголовком було надруковано в газеті 30 червня 1985 року і йшлося в ньому про проблеми здачи вторинної сировини, які виникають в окремих населених пунктах області. Піддавалися критиці районні заготконтори та упраліні заготівель Кіровоградської райспоживспілки.

У листі до редакції заступник голови правління Кіровоградської облспоживспілки І. А. Жиленько повідомив, що кореспонденцію «Чому ростуть на рівнині гори?» обговорено з працівниками і спеціалістами управління заготівель. Критику визнано правильною. Керівникам райзаготконтор дано вказівку антилізувати роботу по освоєнню наявних ресурсів вторинної сировини

від сільського населення. Рекомендовано усім заготконторам районних споживчих товариств розробити конкретні заходи, спрямовані на поліпшення роботи по заготівлі вторинної сировини, за кожним населеним пунктом закріпити заготівельника, розробити і затвердити графік подарних об'їздів.

Пралініями районних споживчих товариств дано оказіону виділяти для отоварювання населення за здану вторсировину тавари підвищеного попиту з таким розрахунком, щоб 60 процентів заготовлюваної сировини закуповувалось під отоварювання. Буде розширено сітку заготівельних пунктів з розрахунком, щоб у кожному великому населеному пункті був магазин-заготпункт.

По підбитті підсумків роботи за перше півріччя усі керівники райзаготконтор будуть заслухані на засіданні правління облспоживспілки з питань організації заготівель вторинних ресурсів і плану заходів, спрямованих на поліпшення роботи по освоєнню ресурсів в кожному районі зокрема.

«Про справи поштарські»

Під таким заголовком 6 червня в газеті було опубліковано кореспонденцію, в якій критикувалася транспортна служба головної пошти області, що не забезпечує регулярного постачання періодичної пресою віддалених районів міста.

Газеті відповідає виконуючий обов'язки начальника головної пошти А. А. АВ-СЄВІЧ:

— Пізнє постачання газет пояснюється тим, що відомча автобуса зв'язку тільки за перші п'ять місяців цього року недодала 436 машин.

Публікацію «Про справи поштарські» обговорено з працівниками поштарату. Адміністрацією підприємства зроблено аналіз виконання автомашини до відділення № 31. Вищий організації — обласному виробничо-технічному управлінню зв'язку — відправлено листа з проханням виділити додаткову машину для відділення № 31.

ТРАВА

ЗАБУТТЯ

Мешканці вулиці Подтавської та імені Висенце-ва ще в квітні нинішнього року написали в редакцію листа, в якому розповіли про неупорядковані території в своєму районі. «Живемо ми поблизу студентських гуртожитків: педагогічного інституту й машинобудівного технікуму, — розповідається в скарзі. — Перед самими вікнами гуртожитків розташований спортивний майданчик, на якому після будівництва залишилися щебінь. Але не він нас хвилює. Справа в тому, що влітку майданчик заростає шкідливою травою амбро-зією і нікому до цього нема діла. Найшкідливіша вона влітку, в пору цвітіння. Поряд — дитячий садок. Тому й з'являються на дверях наших під'їздів попередження санітарної станції. Аж тоді, коли трава вигинається у зріст людини — береться косар за косу...»

Далі мешканці висловили кілька пропозицій з метою впорядкування майданчика.

Редакція направила копію листа начальникові житлово-експлуатаційної контори № 2. Відповідь вчасно не прийшла, довелось нагадати ще раз. Однак і після нагадування тиша.

Ми вирішили закінчити газетне одиобже листування й винесли його на людю. Може, хоч у такому разі працівники жеку № 2 спроможуться взятися за першу й останню, яких заохочуємо після скарги.

У двох

хвилилах

ходьби

Називаючи під рубрикою «Відмовчались» відмову дальніх осіб, що мали б відповісти редакції на критичний виступ газети, ми пі-ї та й погіршили на пошту: може, де-як листування щось переплутало, може, в далекій дорозі з листом щось трапилось. Але зараз служба зв'язку поза всякими підозрами — Кіровоградська студія звукозапису, від якої ми чекали відповіді на замітку «Ветонія чи Іспанія?» («МК» за 15 червня п. р.), знаходиться під редакції в двох хвилилах ходьби. Можна було б уже не раз і не два занести листа. Ми вже подумуємо: може, керівництво студії боїться писати нам через те, щоб ми не вишукували в їхньому листі помилок — помітили ж їх у студійному переліку музичних творів, що й послужило причиною публікації...

ХОЧ ЛИСТА І НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Мешканці з масива Старої Балашівки обласного центру скаржились до редакції, що водій автобуса маршрута № 11 проїжджав мимо зупинок. А на

кінцевій розвернувся і поїхав у центр без пасажирів, яких на зупинці було багато, оскільки робітники другої зміни поспішали на завод.

Редакція направила копію листа начальникові азототранспортного підприємства 10021 Л. М. Облпалу. Ось що він відповів: — Факти зі скарги під-

твердилися. Відділ першої автоколонни І. Г. Гелеску покарано наказом по АТП від 25 червня: його звільнено 25 процентів премії за червень 1985 року.

- ◎ ІСТОРИЗМОВ Є НИНІ ФРАЗА «СЬОГОДНІ ЧЕРГУЄ МОЯ УЛЮБЛЕНА БІБЛІОТЕКАРКА!»
- ◎ ТИСЯЧІ... НА ВІТЕР?
- ◎ ЗАМІСТЬ РУЧКИ ДЕХТО БЕРЕ ДО ЧИТАЛЬНОГО ЗАЛУ ЛЕЗО

ОБІДНЕ ІНТЕРВ'Ю БІЛЯ БІБЛІОТЕКИ

Г УРТ хлопців і дівчат у сквері раз по раз вибухає по-юнацьки нестримним сміхом. До всіх питань одне: чи існує для них проблема змістовного дозвілля?

Алла П.: Ні, звичайно. Які проблеми? «Торбу» з конспектами на полицю — і з місто! Навіть просто прійтися, побачитися-побалукати з подругами — і то заняття...

Микола М.: Еге ж, непогано. Або ще — зайти до кафе. Щоб музика хороша, знайомі під боком — чим не дозвілля?

Жанна Б.: Усе це проміняю на кіно. Якби могла — по декілька сеансів підряд би засиджувала. Чи це фанатизм, чи ні — не знаю, але «запоем» дизлює усі нові фільми...

— А... книги читаєте? — несміливо запитую.

У відповідь загальне пожвавлення. «По списку рекомендованої літератури, маєте на увазі? Ах, загалом, «для душі»? Так часу ж немає! І сил шкода. Усе зартує уваги рано чи пізно потрапить на кіноекран, ото там і познайомимось... Чи ви гадаєте, що я одна такої думки? Впевнена, зі мною погодиться багато. Треба спішити жити!».

Прізвищ своїх випадкових співрозмовників не аказую, хоч і знаю (від них самих, між іншим) і «координати» їх, і деталі біографій — повідомити не посоромилась. Просто, як ти, читачу, мабуть, здогадався, — на жаль, поки що Жанна, Алла та Микол з такою «філософією безпринципності» немало ходить і вулицями обласного центру, та й з інших населених пунктах. Дазайте спробуємо з'ясувати: що це?

ЗБАГНИ ЦЕЙ СКАРБ

ХОЧЕТЬСЯ вірити, що ти, середньостатистичний молодий житель обласного центру, вчашаєш до когось з бібліотек принаймні раз на рік — щоб перереєструватися. А в кращому (кращому, ясна річ, для тебе самого) випадку — більш-менш регулярно відвідуєш відділ абонементу, читальню чи спеціалізований відділ. Бо інакше не повинно бути.

Знайомство з періодикою, що відбувається через роздрібну торгівлю, — далеко не універсальний засіб росту твого загальноосвітнього різня, тим більше, росту тебе як фахівця з певних питань. Коли мова заходить про людину, яка ступить у прийдешнє століття вже зрілою, із певними принципами і переконаннями, маєтись на увазі і її висока загальна культура. Містить вона в собі геж певну систему поглядів і чинників, причому «левоза» частка належить саме до культури знань. Уже говорилося — різень цієї культури оптимально формулюється у такій образній формі: людині доводиться знати все про дещо, хоч би трохи про все, але, крім того, відчувати нагальну потребу й необхідність щодня поновлювати ці знання. За цієї (і тільки) умови реальністю стане саме поняття «освічена молода людина».

Досвід доводить, що порушення «відступництва» у цьому, безумовно, складному питанні породжує служіння власній сваволі. Людина високої культури не тільки живе інтересами свого близького оточення, свого міста, країни, планети, але й витрачає силу часу на самоосвіту. Та й безвідносно до цього — незже нецікаво кожній молодій людині, у першу чергу, щомити гримати руку на пульсі свого суспільства, пізнавати, чим живе сучасний світ? А «просто» переглянути хорошу п'єсу, послухати хорошу музику чи прочитати цікаву

книгу — чи само по собі це не величезне задоволення, естетична небайдужість? Без цього нема справжньої повноти життя, чим ми (точніше, відсутністю чого) часто козиряємо перед своїми опонентами.

ПРИПЛИВИ І ВІДПЛИВИ

БІБЛІОТЕКАРІ справедливо обурюються, якщо чують від злословів-педантів принципову розшифровку рідного їм латинізму слов'янським відповідником «книгосховище». Ні, це далеко не тільки збір книг, підручників, карт, альбомів та журналів і газет. Це — дім, де серед книг ти знайдеш радість пізнання, радість спілкування.

Це робить не кожен. Навіть самодіяльна статистика свідчить про низьку відвідуваність бібліотек у першу чергу молодими читачами. До їх послуг — дитяча імені Гайдара, чудова бібліотека для юнацтва імені Бойченка, обласна наукова імені Крупської, відомчі та громадські, однак ніде немає «свого» читача.

На обласній науковій бібліотеці імені Крупської зупинитися хочеться тому, що, крім «бід», які притаманні й іншим бібліотекам, вона має ще й свої специфічні. Найпівніше це можна розглянути на прикладі відділу літератури іноземними мовами.

Елемент статистики. Відділ щодня у середньому реєструє 20—21 читача. Відхилення пояснюються і загальною специфікою (література практично ася — іноземними мовами, якими володіє в достатньому для читання обсязі далеко не кожен відвідувач бібліотеки): Плюс до цього впливає сезонність («піки» припадають на початки календарного та навчального років), невисокі запити (у Кіровограді, зокрема, єдиний в області факультет іноземних мов педінституту), відсутні профільні НДІ, спеціалісти яких мали б справу з перекладацькою літературою) тощо.

Кандидат філологічних наук, доцент Київського державного педагогічного інституту Л. Г. Бедринець:

«Досить давно відкрила для себе скарб, що пропонує вдячному читачеві відділ літератури іноземними мовами обласної наукової бібліотеки.

У службових питаннях досить часто буваю у вашому місті і щоразу не відмовляю собі у приємності — заходжу сюди. Скажу відверто: багато

з чому саме цей відділ не має собі аналогів серед подібних закладів республіки (покладаюся на власні спостереження й досвід). Коротко назву те, що не може не вразити —

приємно, заздрісно, звичайно — при першому і подальшому знайомствах.

По-перше, чудовий книжковий фонд.

Багато тут справді цінних і навіть рідкісних видань. По-друге, хороше технічне оснащення. Далі, доступність фонду для читача — дозволити собі (точніше, йому, читачеві) так можуть

далеко не всі республіканські та міські бібліотеки. Крім того, високий рівень кваліфікації та обслуговування з боку персоналу... На мій погляд, претензії (якщо вони є) мають іти не від, а, скоріш, до читача, для змістовної роботи якого тут є всі можливості».

Це оцінка фахівця. Якої ж думки про свою «царину», проблеми наваго та всередині неї у її господарів? Подальший збіг — наслідок іншої полемічних розмов і диспутів — змінюю (з моменту заснування) завідувачкою відділом Л. М. Гончаровою, старшим бібліотекарем О. М. Гаращенко, бібліотекарем Л. В. Бригзовою, директором бібліотеки Л. І. Демещенко.

ЧИТАЧ—УЧОРА, ЧИТАЧ—ЗАВТРА

ФУНДАМЕНТ відділу закладався 1973 року ще на «старому» місцезнаходженні бібліотеки. П'ятьом тисячам дуже різних і часом випадкових там книг (періодика «народилася» набагато пізніше) було зроблено ревізію і створено базу майбутнього фонду. Потім був клопітливий процес ідентифікації авторів з книгами, ділові контакти із спеціалістами та студентами факультету іноземних мов педінституту, комплектація та систематизація. І ось читачам на початок 1974-го було запропоновано 2054 примірники книг і навчальних посібників із серії «На допомогу вивчаючим іноземні мови». Чи треба казати, що персонал чекав реакції у відповідь на свої воїстині героїчні зусилля? І воно не забарилася. Як, у принципі, й тепер, першими переважними категоріями читачів стали студенти і викладачі. Вони були й першими рецензентами. З їх вимог та рекомендацій поступово став простежуватися якісний перехід до диференційованого підбору все зростаючого фонду. Відділ поповнився не лише вітчизняною галузеву літературою іноземними мовами, але й літературою зарубіжних видавництв. Цифри засвідчують це красномовно. У порівнянні з наведеною вище початковою кількістю книг на сьогодні, включаючи фонд сховища, відділ має майже десять з половиною тисяч примірників книг та понад двадцять три з половиною тисячі періодичних видань (105 найменувань). Це справді багато. Крім того, незадоволені читачський попит (для бібліотекаря він, між іншим, найдорожчий стимул у роботі) компенсується і послугами МБА — міжбібліотечного абонементу, — і ксерокопіями потрібних статей, і мікрофільмами, і слайдами... Слово за вдячним читачем.

А він різний. Ріс він, зростає і його вимоги. Прихід технічного оснащення та перехід до нового приміщення 1982 року — до вже перерахованого слід неодмінно додати й лінгфонні курси — спричинив було попервах наплив відвідувачів, проте незабаром тенденція згасла. Ще не час для категоричних висновків, однак це насторожує. Для студентів факультету іноземних мов, це, переважно, місце підготуватися до іспиту. Для викладачів вузів, науковців тощо — частина щоденної фахової діяльності. І лише окремим — почитати «для душі». До останніх не можна не віднести й досить численну, хоч і не постійну групу іноземних студентів, котрі йдуть сюди не тільки, щоб переглянути свіжу вітчизняну періодику. Вони також залюбки допомагають «кштанним» викладачам із педінституту читати лекції з іноземних мов для бажаних. Практично з часу утворення відділу добру школу тут пройшли болгарські, польські, угорські, монгольські, німецькі, афганські студенти. Тут же народилася, між іншим, й ідея виникнення міського інтерклубу «Глобус».

ПИЛ НА ФОЛІАНТІ— НОРМА?

ЩО ХТО ЧИТАЄ? Молодіжна аудиторія, як свідчить статистика, цікавиться переважно періодикою — спортивною та музичною. Яка причина? Більша доступність? Наваряд — як уже згадувалося, читачеві для зручності відкрито майже все. Значить, молодь не бачить особливої потреби знати щось ґрунтовно (що й дає книга) В одній популярній республіканській радіопередачі слухачі потішаються над пригодами такого собі Ланаса Поверхахпайка. Але ж прототип ефірному персонажеві браає не з древніх талмудів! Пам'ять чіпкіша, значить на імена та титули «зірок» влучили чи естради навіть восьмої футбольної аніж на особливості стилю когось, скажімо, із французьких художників або на схему (креслення) роботи патентованого пневмоніасоса? Бо останнє ж шукати треба! У каталозі порпатись... На це (згадимо початок нашої розмови), таким чином, часу немає.

Мало кому відомий, пилюється на полицях бібліотеки 97-томний Вольтер з оригіналі. «Як? — питаєте ви, — невже так ніхто й не цікавиться творами відомого письменника?..» На жаль. Є й ще деякі книги, які змушені були переселитися до сховища. За нечитабельністю...

Букавально по пальцях вдалося полічити працівникам відділу постійних відвідувачів. Це — студенти педінституту Олександр Драченко та Володимир Щербина та ще декто.

Побіжна нотатка. Для бажаних вивчати чи досконалити свої знання іноземних мов відділ пропонує, крім слов'янських, лінгфонні курси англійської, німецької, іспанської, французької, італійської, арабської та інших мов світу, причому більшість з них — дуже високої якості.

Та нечисленна кількість, хто зголошується вчашати сюди, як правило, «не витримує» навіть до середини. Лічені одиниці досягають мети. Де стимул? Невже ним і тут має бути віддача карбованця? Як на платник курсів?

Треба лише дивуватися малоефективності цілого комплексу заходів, які покликані виховувати читача. «Дні спеціаліста», коли працівники йдуть до зацікавлених із розповідями про новинки фахової літератури. Поповнення літератури й щосереді. Індивідуальне інформування, огляди літератури — усе це передбачає одне: дійти до читача, знайти його. Не завжди, однак, це дійсно.

Читач, між іншим, тікає і в прямому розумінні. Або випробовує терпіння працівників відділу: хто-кого, може з часом і забудуть, що посібник з португальської так і залишився в мене? Іх, на жаль, немало — тих, хто нахабно розкрадає фонд. Або протягом декількох років краде у товаришів можливість прочитати те ж, що і він. Лиш дисциплінарні заходи «випливають» деякі від хронічного «молодечого склерозу». А такі читачі, як С. Деревинська, О. Венцель

(вона очевидно, вирішила продовжити вивчення мови за «позиченими»

тут підручниками і в Новоукраїні, куди поїхала за призначенням) та деякі її колеги з педінституту, мабуть,

дотягують до найближчого ювілею, скажімо, 5-річного строку користування літературою. Дивує й, м'яко кажучи, спостерігацьке ставлення адміністрації того ж педінституту до,

звичайно, відомих їй фактів, подібних наведеним...

Періодика «хворіє» на інше. Збереженість фонду тут витримується лише кількісно. Зате щодо якості... Питаю зараз у тих, хто приходить у відділ, крім ручки й блокноту, ще й із хитромудро захованим лезом для гоління, — хто ви? Хто і коли вживав вам брудні паростки еґотизму: «це — мені, а тобі — зась!» На деякі журнали (після подібних «операцій» місце їм, звичайно, у списаних стосах) боляче дивитись: повідірвані обкладинки, акуратно й відверто брутално покромсані лезами десятки сторінок...

Як попередити це? Адже справді — «не спійманий — не злодій», а спіймати важко. Усе побудовано на довірі, внутрішній культурі. Однак, це — червониймо! — продукт гостродефіцитний.

Тому не варто влаштовувати скандалів (як це було попервах і має поодинокі рецидиви тепер), демонструючи аврховну зневагу до системи контролю, запровадженої в бібліотеці. Так, «нетрадиційно» залишати в роздягальні все, крім необхідного для конспектування. Та це, як бачите, не примха. Йде боротьба за нас самих, за нашу порядність, за нашу культуру.

Польський фотографік Юзеф Шайна якось сказав: «Труд робить із мене оптиміста. Коли мій неспокій стає і чиймсь — ми збагачуємо взаємно. У цьому бачу службову роль мистецтва». Давайте тому не позбавляти себе часолоді і розкоші бути партнерами і в храмі Мистецтва Читати!

І. КУЦЕНКО.

М. Кіровоград.

Історія, про яку хочу розповісти, колись добре-таки сколихнула наше містечко. А що вже любительські плітки душі відвели — і говорити нічого. Осуджували, співчували, дивувалися, сумнівалися... Ше й нині та й глянє тось заздрісно на подв'їр'я наших героїв, зачувши там веселі дитячі голоси. Та зась тим заздрісникам! Мова піде не про них. Адже ця історія про добрих людей, про кохання, вірність, чистоту й благородство людської душі.

СЛОВОМ, жила дівчина Наташка. Працьовита, до старших уважна. Батькова й материна радість. І була в Наташки велика мрія — вчителькою стати. Оцінки в школі мала хороші. А старшокласницею навчалася на заочних підготовчих курсах педінституту, готувалася до вступу на фізмат. І ще мала вона багато друзів. Разом в кіно, на річку... Потім прийшло до Наташки її перше кохання. Несміливе, чисте, як літня роса. Звичайно, ні про яке заміжжя ще й мови не було. Але як любила вона тихими вечорами слухати Сергієві розповіді про його майбутню професію майстра ремонту вимірвальних приладів, про мотоспорт, яким захоплювався! А Наташка уявляла себе в класі, за вчительським столом. Мрії... Хто думав, що одного сонячного весняного дня вони розлетяться, як скалки розбитого дзеркала?

Тоді писали вони контрольну з фізики (як же вона запала в пам'ять!). За вікном світилось лагідне весняне сонце. Зачувши гуркіт мотоцикла, Наташка глянула у вікно. Так і! Сергій на своїй незмішній «Яві». Як завжди, чекатиме її після уроків. Навіть посміхнулася про себе. А потім... Потім був скрегіт гальм, страшний удар заліза об залізо і крик, що струну тишу шкільних коридорів...

Першого дня її до Сергія не пустили. І нічого вітального лікарі не сказали: тяжкі травми ноги, нирок, інші пошкодження. А вже після операції дозволили зайти в палату всього на кілька хвилин. Якоюсь дивно і страшно було дивитись на блідого, змученого боєм і втратою крові Сергія.

Дні текли сірі й одноманітні. Школа, лікарня... Сергієві було погано. Температура сягала вище сорокаградусної позначки... Коли прозвучало страшне

жені важкі руки, зітхав і, ставлячи себе на доньчине місце, ще й ще раз переконувався у правильності її рішення. «А як же твоє вчителювання?» — запитав, щоб не мовчати. «Нічого, якось буде», — як благословення мовила мати. — Тільки ж щоб навжди».

Згодом Сергій учився ходити. Спочатку на милицях, потім — на протезі. Наташка раділа кожному відомому Сергієвому крокові. І дивувалася, з якою впевненістю він опановував цю нелегку науку. Страждали разом. Увечері, знесилений тренуваннями,

єві, ще незвичному до протеза, нелегко було діставатися під динше автомобіля, добиратися до інших важкодоступних місць.

Сергій для Наташки заступив усе. Його мрії, його робота, його захоплення... А що ж її? Здавалося, і сама вона якось непомітно стала Сергієвою тією, часточкою його тіла і серця, без якої і життя — не життя. Лише одного разу Наташине особисте несміливо дало про себе знати. Це коли пішла працювати. І не куди-небудь, а в дитячий садок, няню. Лише там давал мрії про педінститут, виховання дітей озвалася в її душі. Тільки схована вона була й затисну-

Кіровоградське середнє професійно-технічне училище № 8

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1985—1986 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На навчання строком 3 роки приймають юнаків та дівчат, що мають освіту за 8 класів. Учні лабувають спеціальностей:

муляра-монтажника сталевих і залізобетонних конструкцій, електрозварника;

столяр будівельного; маляра-штукатур; штукатура, облицовальника-плитовника;

слюсаря-сантехника, газозварника;

електромонтажника по освітленню і електрообладнанню;

електрогазозварника;

малюпа по художньому опорядкуванню;

столяр-перстатинника.

Училище готує молодих робітників для системи обміннокоопериву.

По закінченні навчання учні здобувають середню освіту

Учні забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, 4-разовим харчуванням, підручниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів від заробленої суми.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Учням, зарахованим і навчання по професії «муляра-монтажника, електрозварника» виплачується стипендія в розмірі 25 карбованців на місяць.

Випускники — відмінники мають право вступити до вищих та середніх навчальних закладів на пільгових умовах.

Юнаки до закінчення училища одержують відстроку від призову до лав Радянської Армії.

Вступники подають такі документи:

заяву із зазначенням вибраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 086/у), 8 фотографій 3x4 см.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: 316050, м. Кіровоград, вул. Волюнова, 15. Тел. 3-15-32.

Ікати автомобілем № 34 або тролейбусами №№ 2, 3 до зупинки «Обласна лікарня».

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСНА АВТОШКОЛА

добровільного товариства «Автомобіліст УРСР»

ПРОДОВЖУЄ НАБІР УЧНІВ

на курси по підготовці водіїв категорії «А» — мотоциклістів, категорії «В» — водіїв легкових автомобілів.

Строк навчання — 1,5 — 2 місяці.

Початок занять — у міру комплектування груп.

По довідки звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова, 3. Тел. 3-03-98, 3-53-44.

У районах області звертатися до голів міських і районних рад товариств.

У вірності ім'я Наталя

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

слово «гангренна». Наталя навіть не здивувалася, хоча деє в глибині душі ще жевріла малесенька надія.

Погу відтяли вище колі. І з того дня Сергій почав говорити Наталі: «Не приходи більше до мене. Не ламай собі життя. Та й мене не муч...». Ой, нелегко давалися йому ці слова! Серце протестувало проти них, але й не хотіло приймати жалощів. Тим більше — від коханої. І чим настійливіше він її проганяв, тим більше вона відчувала, що не зможе покинути рідну людину. Адже це — зрада, справжнішня зрада...

І ось нарешті настав день, коли Сергій, після чергової спроби поставити крапку на їхніх зустрічах, зрозумів, що все це даремне і що вона нікуди і ніколи не піде. Мабуть, тоді, вперше за останній час, він поглянув у Наташину очі захоплено й відверто. Як дивився завжди до того страшного весняного дня.

ВІСІТКУ про те, що Наташка до інституту вступати не буде, а одразу після закінчення школи одружеться із Сергієм, у її сім'ї сириняли спокій. Навіть батько за вечерею довго дивився на свої натруд-

він безсило лемав на ліжку і тамував біль. Наталя, деє заховавшись (щоб Сергій не бачив), тихенько планала. Треба сказати, що біда ще більше зблизила їх. Багато чого залишилось по-старому: і вечори, і правда, вже інші — мрії.

Перше, чого вона навчилася ще до одруження — не нічому не дивуватися і не показувати ніколи своєї невпевненості і страху. А Сергій з його характером змусив похвилюватися її не один раз. Одного дня, ще не навчившись як слід ходити, він вирішив приїхати до неї на мопеді. Мріяв відремонтувати

свою «Яву». І після всього пережитого Наталі не просто було змусити себе терпимо ставитись до цієї техніки, перебороти свій страх перед нею, а може, й неприємність. Але ще з перших днів після його виходу з лікарні на перше місце в житті поставила Сергія з його бажаннями, уно, доданнями, інтересами. І вибору своєму залишилась вірною.

Невдовзі музики грали весілля. Завдовго до цього Наталя невідступно переслідувала думка: «А що робити, коли вальс наре-

«О, МАРІЄ, пощастило вам на невістку, — казали сусіди Сергієвій матері. — Така вже метка та веселенька...». А вона й справді, як квіточка розцвіла. За яку справу не взявсь — все в її руках до ладу виходить. Найбільше уваги, звичайно, Сергієві. Скрізь разом, усе разом. Та й він збадьорився, впевненіше себе відчув у житті. І вже незабаром почав працювати. Диспетчером в місцевому відділенні сільгосптехніки. Скільки радості було в сім'ї Арсенків, коли Сергій, збудований і щасливий, приїшов додому після першого робочого дня! А невдовзі придбали «Москвич».

З покупкою і турбот стало більше. Для Сергія нічого бажанішого немає, як у дитині почаклувати. Бувало, щось виїде в машині з ладу — пиячки майстерів не клич. Правду люди кажуть, що із золотими руками народився. І дивись, за день-другий «Москвич» знову на ходу. Але й Наталі довелося слюсарну справу вивчати. На перших порах Сергі-

та величезною силою волі і кохання в найдальшому моточку її щирого й вірного серця.

Минуло шість років. Немало випробувань випало на долю наших героїв. Але з кожним днем все більше квітне їхнє сімейне щастя; підрастають сини... Хоча, скаже хтось, що в цій історії незвичайного? Кохання, благородство, людський обов'язок? Так інакше й бути не повинно!

Однак чомусь на думку раптом приходять випадки, коли людина залишає людину в біді: дружина — чоловіка, брат — сестру, діти — батьків. Не витримують життєвих випробувань. А Наташка... Могла й вона піти іншою стежкою, шукаючи особистого щастя. І ніхто, можливо, її не доірівну би, не назвав би це зрадою.

Могла б... — Наташка думає про щось своє, дивлячись повз мене вздовж вулиці, й раптом посміхається. — Могла б! Та тільки то вже була б не любов...

Я прослідковую за її поглядом. І бачу причину її усміху: з роботи повертається Сергій.

О. ГАВРИЛЕНКО.
м. Бобринець.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

27 ЛИПНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Мелодія рідного краю. 9.05 — «Трава біля дому». Науково-популярний фільм. 9.25 — Вільне хороших товариш. 9.55 — Телефільм «Берег його життя». 3 серія. 11.00 — Щоденник фестивалю. 11.30 — Світ рослин. 12.20 — Документальний фільм. 12.55 — Фестивальний репортаж. 13.10 — Зустріч з молодими художниками. Передача 2. 13.40 — Мультифільм. 13.50 — Фестивальний репортаж. 14.00 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселка». «Тринадцятий наліт» (Куба). 14.30 — Новини. 14.45 — Т. Кузовлева. «Жива вода». Поема. 15.05 — Фестивальний репортаж. 15.15 — Завтра — День працівників торгівлі. 15.45 — Фестивальний репортаж. 15.55 — Сніддружність. Тележурнал. 16.25 — Фестивальний репортаж. 16.35 — «На вулиці Мйру». Концерт. 16.55 — Урочисте відкриття XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Трансляція з Центрального стадіону ім. В. І. Леніна. 20.15 — «Спорт, любов і фантазія». Кіноконцерт. 21.00 — «Час». 21.35 — Фестивальний огляд. 23.35 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — Художній телефільм для дітей. «Веселе сповідання або Сміх та слюзи». 1 серія. 11.45 — Телефільм. 12.00 — Призначається по-

бачення. 12.30 — «Доброго вам здоров'я». 13.00 — Новини. 13.10 — Грає Ленінградський дискеманд. 13.30 — «Наука і час». 14.10 — «Літературні зустрічі». 15.25 — «Кішка, яка гуляла, як собі знала». Вистава Київського ТЮГу. 17.10 — Сатиричний об'єктив. 17.40 — Мода, мода, мода... 18.30 — «Б. Брахмане». Фільм-концерт. 18.45 — Скарби музеїв України. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Телефільм. 20.00 — «Жизель». Балетна вистава. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження балетної вистави «Жизель». 22.35 — Новини. 23.00 — Перші Всесоюзні юнацькі літні спортивні ігри.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 8.30 — Документальний телефільм. 9.00 — Мультифільм. 9.10 — На землі, в небесах і на морі. 9.40 — Ранкова пошта. 10.10 — Документальний екран. 11.00 — Хоровод дружби. Концерт дитячих танцювальних колективів союзних республік. 11.30 — Програма Естонського телебачення. 13.00 — Клуб мандрівників. 14.00 — У. Теккерей. «Ярмарок сунти». Фільм-вистава державного академічного Малого театру СРСР. У перерві — 15.20 — Міжнародний огляд. 17.00 — Концерт радянської пісні. 17.20 — Документальний телефільм. 18.20 — Глас духовний оркестр державного академічного Великого театру СРСР. 19.15 — «Художні скарби музеїв Москви». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Матч команд фінальної групи. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Три дні у Москві». 1 і 2 серії.

МЕДІА

28 ЛИПНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — До Дня Військово-Морського Флоту СРСР. Документальний телефільм. 9.20 — 30-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Щоденник фестивалю. 11.30 — Дитячий гумористичний кіножурнал «Смешли». 11.45 — Ранкова пошта. 12.30 — «По Радянському Союзу». Кіножурнал. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музич-

ний кіоск. 14.00 — Сьогодні — День Військово-Морського Флоту СРСР. Виступ головнокомандуючого Військово-Морського Флоту, заступника міністра оборони СРСР, адмірала флоту Радянського Союзу, двічі Героя Радянського Союзу С. Г. Горшкова. 14.15 — Концерт. 15.00 — Фільм — дітям. «Ми з Вулканом». 16.10 — Новини. 17.20 — Мультифільм. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Прем'єра фільму-концерту «Летіть, голуби». 20.05 — На арені цирку. 21.00 — «Час». 21.35 — Фестивальний огляд. 23.35 — Новини.

«Здається, машина надійна...»

Фотоетюд С. ФЕНЕНКА.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — Художній телефільм для дітей. «Веселе сповідання або Сміх та слюзи». 2 серія. 11.45 — Сьогодні День працівників торгівлі. 11.55 — Мультифільм на замовлення. 12.55 — Вистава. 15.00 — «У майстерні художника». 16.00 — «Слава солдатець». 17.00 — Село і люди. 17.30 — «Братерство». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Художній телефільм «Фаворит». 1 серія. 20.35 — Фільм-концерт. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Фаворит». 2 серія. 22.40 — Новини. 23.00 — Концерт.

ЦТ (II програма)

10.45 — Документальний телефільм. 11.00 — Виступ державного республіканського російського народного ансамблю «Росія». 11.40 — Фільм — дітям. «Принц і жабра». 13.00 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселка». «Тринадцятий наліт». 14.00 — У світі тварин. 15.00 — Документальний фільм. 15.20 — Вас запрошує оперета. 16.25 — Телефільм «Розповідь барабанника». 17.50 — Видатні радянські композитори — лауреати Ленінської премії. Кара Карасв. 18.45 — Світ і молоді. 19.20 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Матч команд фінальної групи. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Здоров'я. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Знамениті граєць». 22.55 — Концерт артистів зарубіжної естради.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

БК 01215.

Обсяг 0,5 друку арк.

Індекс 61703

Зам. № 390.

Тираж 58 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.